

Omnes h. d.

Amey S: on

forma river i Kane. Men jag har en mormor, som är 66 år

gymnast. och så läste vi den gamla berättelsen:

gehört. Ich saßte in den ganzen Kreis:

12. Är bogen då med höjden. Ja

...verginge nicht neuen etwos mager for antworte. Ja den haben

[Faint handwritten notes at the bottom of the page]

in der Stadt

Landes- u. Hoogen-Philologen, da den Hohen ginge Reaktionen in der

den stora, för hela bygglaget gemensamma besöksorten du så all-

...en den dasen l'her det allra en del gas namast gaden.

1. The first part of the text is a list of names and dates, which appears to be a record of some kind. The names are written in a cursive script, and the dates are written in a more formal, printed style. The names are: "John", "Mary", "James", "Elizabeth", "Thomas", "Sarah", "Michael", "David", "William", "Richard", "Robert", "Henry", "George", "Charles", "Edward", "Frederick", "John", "Mary", "James", "Elizabeth", "Thomas", "Sarah", "Michael", "David", "William", "Richard", "Robert", "Henry", "George", "Charles", "Edward", "Frederick". The dates are: "1810", "1811", "1812", "1813", "1814", "1815", "1816", "1817", "1818", "1819", "1820", "1821", "1822", "1823", "1824", "1825", "1826", "1827", "1828", "1829", "1830", "1831", "1832", "1833", "1834", "1835", "1836", "1837", "1838", "1839", "1840", "1841", "1842", "1843", "1844", "1845", "1846", "1847", "1848", "1849", "1850", "1851", "1852", "1853", "1854", "1855", "1856", "1857", "1858", "1859", "1860", "1861", "1862", "1863", "1864", "1865", "1866", "1867", "1868", "1869", "1870", "1871", "1872", "1873", "1874", "1875", "1876", "1877", "1878", "1879", "1880", "1881", "1882", "1883", "1884", "1885", "1886", "1887", "1888", "1889", "1890", "1891", "1892", "1893", "1894", "1895", "1896", "1897", "1898", "1899".

der vorkommenden Anzahl & allgemein
den vorkommenden

er har efter middagen, i skule da skide ho-lide hemme

and Shuntory. Gordon and Shuntory was so killed her horse.

Ik moet nog een klein beetje aan de laatste

...and the ...

1. Mr. John Smith, Jr. is an excellent horse breeder and

alla gemenstäm dag. Den dagen till det här och rörelse i steg.

och. Kan och en kornrade skop an myskad till som mest till dy den,

post tres fang die naturhistoris anseid von den durbaste, och

...and we are now in London in person

[Handwritten notes:]

179 = 1111
1211 = 111111

in anag, att det gode tillhore att kunne godeli meden dronning

2. Jäman arbetet förade skulle karama ha sig en skyddan

13

och sedan fortgick arbetet till följande alla. Därför höga-guä-
 med ic och följande samlade ihop det i skogen. Stället alla
 ate vi först eller däre som det hette på den tiden sedan följande
 någon mat förrän hela stycket var färdigt, och det kunde ibland
 dröja till efter middag. Då höjde vi him och för att vi inte skulle
 stå alla för oförbränt, skulle alltid äga-låga i vagnen. För
 det då vagn, som var välskilt om sig, kunde han ha i hängsling
 lass. Därför gavs på en stadig middag, bestående av: kalbfärs-
 se, ägg-låga mlik. rätter medskyldt med hentyggt diösa och kräm-
 vin. Efter den gästen behövdes några minnas vilka men var det
 inte överkänt att ungdomen tog sig en svängom. Om en eller två
 dagar var höst färdigt att lägga i stack och blev det sedan vacker
 vädret, dröjde det inte länge förrän höst kunde höjas in. Det skedde
 inte på sådana vagnar som vi har nu, utan på sina låga vagnar
 med påsatta kareter, eg. alla dem, som nu användas vid bevak-
 hand. Men i hängslingan skulle de på beständ dag, först då
 hösthyckel var klart, kunde man på alla ställen på skogen hem-
 ma på gåden. Senna blev ofta flera fidsdande då gäset skulle
 höjarnas från en del otändig mark, dit det var onödigt att
 komma med höst och vagn. Gäset fick då läsa ut till både
 mark, anligen på lå-lå eller med bara händerna. Det var man
 ga gånger ett tungt arbete. Inhällade en regnerisad under
 hängslingan, kunde det hända att höst i mörka närmast än höst
 bort. Skogen skulle vara avslutad till dess-måsa låg, lys-
 dan följande var höst.

Efter hösten följde skogen av säden.

De sädslag, som odlades i våra samman som nu med an-
 dantag av vete. Det som odlades i lå-lå böna och ära-äker,
 alla båda sorter användes i hushället. De samma sät som
 vid hösten, hade var en sitt lå-lå-stycke att skida
 men nu skulle allt arbeta på detta och på av skottluren be-
 skända dagar. Tid nogligt väder, fick naturligtvis dessa dag-
 ar ändras. Ett dagstreck då var vanligen lå-lå med tiden från
 sätens utgång till dess medgång. Ett säd högs med ic.



Vad nogs höiden skulle firminerna faga nygga ragen i mehar
 med-deltarna. Varsiden ingadits av. Darna förgos därför
 med en såvrid anordning av fra, vangenom saden vid
 anlaggandet kom att ligga i vachra rader, vilka sedan med
 användande av särskilda rader voro lätta att kopierade till
 mehar lektionerna uppgafte därefter i längskrygar sk. hvar
 eller fravar. Dessa mehar, som bands förgas med mörka
 band och kallades förgen eller ~~(stefen)~~ staden. Dä-
 daren betyder ungefär staden. Det var alltså en staden för
 att han blev sist. De haen vägade vi inte där hemma, ty
 då hade vi fått att gå med godset jagare. När säden skulle
 föras in, samledes alla, som hade hua-skyck, vid mörseren
 till fältet där dessa voro belägrade. Vadlogden tog så fort
 stören i mörseren och en vridig kopiering begynde. Alla
 ville ha last först, ty den, som först kom till gårdern
 med last kunde sedan hålla detta förmåning hela dagen. Och
 att bli först var då som nu tidens lösen. När förmåning
 kom in på logen med första lasten, skulle han skriva: När
 kommer jag agas med addan frava hatta. (När kommer jag till
 förmåning med adden frava hatta) Då kunde inte nästan
 och mörst förmåning säden. När säden lasten var införd, skulle
 en kvinna stänga logdörrarna så att det många hvar-hallar
 kunde äta. När det en man, som stängde dörrarna, till det mest
 hvar-hallar, då dagen under hösten blev särskilt uppmärksam-
 made. Det var sjuvovardagen 27 juli och den förmåning lagg. Regna-
 de det båda dessa dagar, skulle det regna i sjuvovardagen.
 Regnade det sjuvovardagen men inte den förmåning, fanns det högre
 en några vachra dagar. Efter dornmatta 10 aug, skulle man
 se i och efter vachra väder. När säden var lagad, skulle
 den dröjas. En vridad och kanske inte så drim förmåning
 var att den, som först fick mörserat skulle få förmåning.
 Störningen skedd för hand med gylor. Den mörsta saden var
 vändes hemma men en del måste anställa för erhållande
 av kontanter. Låden fick de på hvar-hytt fördes till när-



anast skad antigen skåningborg eller skandehorn. Det var
 dyga kuer eller achor som de hette. En del av kornet an-
 vändes till malt och kreddes då hemma i malt-förhan-
 den så kallade "malt-förhan".

En del av skörden, som fodrade
 mest arkte var nog linet eller som det också kallades "hörn".
 Linet fick inte kuggas eller skivas utan skulle nyckas nyg-
 med rötterna och bindas i små mekar. Till varje mek skulle
 man foga fyra händer lin. Skarna ställdes därför upp i
 skylar, vilka fingo stå i ett till ett år. De kallas förna. Linet
 höjdes då in och kreddningen följade. Kreddningen följde
 gick i följande ordning: Begynn, bredning, förknapp, begynn,
 skättning, lochning och häckling. Bästet var linet färdigt
 att spinnas. Vid reynningen skildes först från halmen ge-
 nom att linet drogs över en med jämfäggan försedd trada
 den s. k. hör-nuon. Efter reynningen skulle linet kreddas och
 lades eller kreddes (då var mannet) då ut på ett ställe där våd-
 er och vind hade fått spjäl, och där fick linet ligga till att
 det blev löchigt i ändarna. Linet lades då samman i stora
 knipor och förlades till "ka-stuan" där det skulle förkas och
 kuggas. Vid ka-stuan nödde ett nalligt lin. Bredningen av
 linet fodrade mycket arkte och därför hjälpte man varandra.
 Satta kallades att gå på kugg-gille. Då skatten, förhades linet
 genom att ka-stuan nygvarnades, och på dagen skulle linet
 kuggas. Satta kreddes på en heds trada gick man emellan dem
 långt ifrån varandra att en heds trada gick man emellan dem
 då linet pressades ner mellan dessa, höjdes det sönder. Bästet
 förlades linet åter hem där kreddningen fortsatte med skatt-
 ningen. Till detta arkte användes skatte-ha och skatte-stol.
 Linet lades över skoten och med häst drog skalen den s. k.
 skären av halmen. När skättning var slut åkustod lock-
 ning och häckling. Vid häckningen drogs linet över en heds
 denna bestod av en trada med en massa paraffa jämnstift.

Det fanns både gror-häbbla och fir-häbbla. De gror-häbblan
satta stiftet på stene avstånd från varandra en på fir-
häbblan. Stinet drogs först över gror-häbblan. Därefter
hölls: köchar, blånar och skätkfall. Tillt man ha sårbild
fir garn, användes även firhäbblan. Det garn, som erhöles
av köcharna var finast och användes till läjst. Garnet
av blånar och skätkfall (ex) stes mit så fint och an-
vändes till grove linne.

Da skörden var slut, kom skörden
för alla mäder i form av hösta-gillet. Detta var en mycket
gemytlig tillställning. Alla, som deltog i skörden skulle då
vara med. Både mat och dryck työds i riklig mängd. Borna
konor och släkt samt risgröt var såbära alla. Det var ha-
kummat på den tiden. Resan för sig man en del annan mat
det måste producerat hemma på gården. Skaffe och hafor
fästades inte heller, och gubbarna hade såhet det som skulle
smaka på hestet. Det var därför mit undra på att stäm-
ningen efter hand blev ganska hög. Och då började dansen.
På det något besant med gillet, skulle alltid Berntarna
utföra musiken. Berntarna var den nu levande rikspjelmän-
nen Den Berntson och hans bröder Örn och Bonde. De både

ämnade nu döda. De gubbarna som inte dansad, spelade först. Det
var mest folka och knack. Åke ynglingarna oegentliga, fick.
gubbarna ut och hålla reda på dem såvda mit gänformna kunde
följa den saken. Men då som nu, gick det gärna bäst för
dem. Man dansade på logen och spelmannen satt uppe i läden.
Och det för fallt och det var fra spelman, kunde den dansa
någon gång. Det var då eftertraktat att bli uppgjorden av denna
fy det var huru på att man kunde dansa. De vanligaste danser-
na var: val, polka, galopp och Rödby. Slalarna, som var skid-
da i gänstälagna storlar stannade fästen med dessa. Och det
hördes! Men allting har ett slut och det fick höstgillet
och så, och såhet var det många av gubbarna, som inte mådde
vidare fra dagen efter. Alla, som hade haa-stycke slaga

M. 4068



sig tillvarman för kostagile. Riktigt alla var det
mkt på en gång. Bondarna hade gille för sig, och för-
pise och husare för sig. Stuvdräkten vid dessa gillena var
styggt. Man höjde ryggen och så skulle var och en ha
myökt med sig. I öfrigt skilde sig mkt dessa höstgillen
från andra.

Beträffande sköden av fukt, potatis
milt. sakt är ej några sädling att anse. Ja m. som
mkt gånne mormor komma ihåg mer om sköden. Men det
är väl mkt så. Litet som har kunnat?

N. L. — S. Henga.

